

матэрыяльна-тэхнічной базы: сырэвінная, кармавая, эксперыментальная, паліграфічная, кніжная. Нават артыкуляцыйная база была паставлена на рэйкі служэння ідэі — беларус мусіў ламаць язык на расейскі манер і заміж сънега і песні казаць „песня“, „снег“.

Тым часам народ абураўся капіталістычнымі ваеннымі базамі, якія пагражалі ягонаі сацыялістычнай радзіме, і пакрысе будаваў свае зь верай у тое, што савецкія боегалоўкі — самыя гуманныя боегалоўкі ў съвеце.

Аб'ектам любові народу была спажывецкая база. Яна мела дэфіцыт і ня ведала дэфіцыту. Зубныя щоткі, прасыпіны, гарэлка, цвікі, селядцы, каўбасы, кава... Кожная рэч у краіне калі-нікалі зынікала з крамаў, але была на базе.

А ў нашай эміграцыі праз увесь гэты час была толькі адна БАЗА — Беларуска-Амерыканскага Задзіночаньне, арганізацыя беларусаў у Паўночнай Амэрыцы.

Байка

Антаніна Хатэнка

Ходзіць *Бай* па съянне ў чырвоным жупане: „*Баіць ці не?*“ Карціца выгукнуць: „*Бай!*“ *Баю* ж таго толькі й трэба — *бае* сабе ды *бае* несусъветныя прыдумкі. Ён жа ж балбатун-пустабрэх.

А слоўнік падае яшчэ такія значэнні гэтага слова: „*Баіць* — вядзьмарыць, гаварыць, заварожваць“. Праўда, ці ня ў кожнай *байцы* мараль навідавоку.

Навучае *Бай* розуму. Мякка съцеле — мулка спаць.

Дарэчы, *байкаю* яшчэ ж завецца ў мяккая тканіна з прыгладжаным ворсам. І саматканая спадніца. І моладзевыя апранкі, падобныя да спартовых кашуляў.

Здаецца, мы ўсе ўрасылі ў *байкі* — у *байкавыя* пялюшкі, коўдры, *байкаўля* нагавіцы, сукні, ды *байкавыя* супэррабяцанкі нашага *Бая* ў чырвоным жупане.

Ходзіць *Бай* па съянне...

А калі ж ён зваліцца?

Балоньня

Рыгор Барадулін

У 60-х гадох, калі пасыля сусъветнага фэстывалю моладзі й студэнтаў у сіх-тых маскоўскіх кабетак зьявіліся „дзеці розных народаў“ (так пачыналася адна з камсамольскіх песняў пра барацьбу за мір), пашырылася мода на плашчы й курткі з капронавай тканіны з аднабаковым непрамакальным пакрыццём. Тканіна гэтая называлася *балоньня*. Пачаўся цэлы, як на той час, бізнес па прывозе турыстамі *балоньні* на прагны да ўсяго заходняга савецкі рынак.

Калі пачынаўся даждж, вуліцы й праспэкты сэксуальна рыпелі. Плашчы гэтыя звалі прэзэрватывамі. Калі мода ў моладзі знайшла новы ўхіл, у *балоньню* апранулі савецкую міліцыю. Няцяжка задагадацца, як звалі міліцыятаў у гэтай спэцвопратцы.

Цікавы анэктот зь літаратурнага жыцця: прафэсар Мальдзіс прыехаў